

Idyla

Ta Jana z Velké Ohrady

Kéž se mi vnitřnosti zažerou do kostí... sloučej se v rozkladu
z touhy žít o hladu... Z násilí bez muže vtlučou se do kůže...
necejtěj dozadu nic... Ať se motá, ať se točí... ať se černá po
d obočím... Kéž řeči ze zlosti vyniknou jakostí... navěky zname
naj zapadlý ramena... vetřou se pod svaly stručný a zoufalý...
nemůžou prozradit víc... Ať se nechám hlasitě svlíct... hluchos
lepá zkusím to říct... Kéž ve vší tichosti rozmetu slabostí sto
jatý radosti pryč...